

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

**Матеріали всеукраїнської науково-
практичної конференції викладачів
та фахівців-практиків**

ОХОРОНА ПРАЦІ: ОСВІТА І ПРАКТИКА

**XI Всеукраїнської науково-
практичної конференції курсантів,
студентів, аспірантів та ад'юнктів**

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Львів - 2021

УДК 331.45

БЕЗПЕКА ПРАЦІ – ЗАПОРУКА ЗНИЖЕННЯ ЙМОВІРНОСТІ ТРАВМУВАННЯ

Гайна Є.В.

Бабаджанова О.Ф., к. т. н., доцент, доцент кафедри цивільного захисту та комп’ютерного моделювання екогеофізичних процесів

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Державна політика з питань охорони праці в Україні регулюється законодавчими та нормативно-правовими актами, зокрема Законом України «Про охорону праці» [1]. Цей Закон визначає основні положення щодо реалізації конституційного права громадян про охорону їх життя і здоров’я в процесі трудової діяльності, регулює відносини між власником підприємства і працівником з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і встановлює єдиний порядок організації охорони праці в Україні.

Технічний прогрес постійно супроводжують техногенні аварії та нещасні випадки. За статистикою кількість нещасних випадків на виробництві у світі неухильно зростає і становить на теперішній час приблизно 125 млн. щорічно.

Економіка України внаслідок аварій, травм, професійних захворювань щороку втрачає понад 1 млрд. грн., і при цьому на виробництві травмується понад 23-25 тис. осіб, у тому числі 1200-1300 смертельно; понад 7 тис. працівників отримують профзахворювання; втрати робочого часу у зв’язку з тимчасовою втратою працездатності, пов’язаної з виробничим травматизмом, досягають мільйонів людино-днів [2].

На думку фахівців велика кількість нещасних випадків зі смертельними наслідками пояснюється п’ятьма основними причинами: незадовільною підготовкою робітників і роботодавців з питань охорони праці; відсутністю належного контролю за станом безпеки на робочих місцях та виконанням встановлених норм; недостатнім забезпеченням працюючих засобами індивідуального захисту; повільним впровадженням засобів та приладів колективної безпеки.

На підприємствах, де зберігається велика кількість балонів з киснем та вуглеводневими газами, є постійна небезпека їх вибуху. Чистий кисень не токсичний і не здатний горіти і вибухати, але він є активним окислювачем, більшість речовин і матеріалів у його середовищі утворюють системи з підвищеною вибухопожежною небезпекою. Небезпека зростає з підвищенням температури, тиску, швидкості витікання та об’ємної частки газу в повітрі. Тому роботи, які проводяться з балонами, потребують особливої

уваги працівників з дотримання безпеки праці.

До обслуговування балонів допускаються особи віком не молодше 18 років, які пройшли медичний огляд, навчання за спеціальною програмою, атестовані і мають посвідчення на право їх обслуговування, вступний інструктаж з охорони праці та інструктаж на робочому місці. Періодична перевірка знань робітників, які обслуговують балони, проводиться не рідше 1 разу на 12 місяців [3].

Робітник, який обслуговує балони повинен:

- виконувати правила внутрішнього трудового розпорядку;
- пам'ятати про особисту відповідальність за виконання правил охорони праці та безпеку товаришів по роботі;
- вміти надавати першу медичну допомогу потерпілим від нещасних випадків;
- вміти користуватись первинними засобами пожежогашіння;
- утримувати робоче місце в чистоті і порядку;
- дотримуватись правил експлуатації, транспортування та зберігання балонів.

Переміщення балонів у пунктах заповнення і споживання кисню має здійснюватися на спеціально пристосованих для цього візках або за допомогою інших пристроїв. Транспортування і зберігання балонів повинно здійснюватися з накрученими ковпаками. Дозволяється перевезення балонів у спеціальних контейнерах, а також без контейнерів у вертикальному положенні обов'язково з прокладками між ними і загорожею від можливо-го падіння.

Для запобігання спалаху під час експлуатації балонів і систем подачі кисню, необхідно під час ремонту і виконання робіт з використанням кисню не застосовувати устаткування, прилади, арматуру, матеріали і деталі (ущільнювачі, прокладки тощо) з фібри, капрону, полікарбонату, гуми на основі натуральних каучуків, інших горючих у кисні матеріалів.

Отже, при знанні і дотриманні вимог безпеки праці, можна значно знизити ймовірність травмування працівників під час виконання робіт та аварійних ситуацій на виробництві.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про охорону праці», редакція від 14 жовтня 1992 р.
2. <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/pdf>.
3. НПАОП 0.00-1.59-87 Правила безпеки і безпечної експлуатації посудин, що працюють під тиском.